

sagen. Det, som er Hovedsagen, er netop, at man er gaaet i sine Eksempler blot til 50 Km. Man har været saa heldig at tage de afrundede Afstande her, saa man kan ikke komme ind paa Bedømmelsen af, hvorledes man vil afrunde efter dette, men hvad man kan bedømme, er, at man i Generaldirektoratet har haft den Forudsætning, at man vilde begynde at lade Billetpriserne falde ved 50 Km. Afstand. Man har i Eksemplet her taget Afstandene noget korte til at begynde med, og er saa gaaet højere op for hver 10 Km.; men man er standset ved de 50 Km. og har saa sagt underneden, at de lange Afstande skulde være meget billigere. Dette kan dog ikke forstaaes anderledes, end at man til de 50 Km. beholder Maksimalkaksten for de enkelte Km.; men over de 50 begynder man med Afslag paa de lange Afstande. Dette var forudsat i Udvalget og blev ogsaa udtalt der. Jeg skal i den Anledning komme ind paa nogle Samtaler, jeg den Gang havde med afdøde Indenrigsminister Ingerslev, og hvis Resultater ogsaa kom frem i Udvalget. Det var, da vi havde vanskeligt ved at komme overens om de sidste Poster, at afdøde Ingerslev sendte Bud til mig, om jeg ikke kunde komme hen til ham, da han ikke var rask, for at vi kunde komme til at tale sammen og se at finde en Form derfor, som Udvalget vilde gaa ind paa. (*En Stemme*: Det var hemmelige Underhandlinger!) Der var ikke noget hemmeligt ved det, vi talte kun om, hvad det kunde ventes, at Udvalget kunde gaa ind paa for at komme til en Overenskomst. Det var navnlig tredje Klassen Billetpriser, det drejede sig om, idet vi ikke vilde gaa ind paa, at de bleve til 2,35; vi hævdede nemlig, at dette var en Forhøjelse af det bestaaende, som kun var 2,33 — Forskellen var kun $\frac{1}{7}$ Øre pr. Mil, og de Herrer ville derfor forstaa, at det ikke var store Tal, det drejede sig om. Da sagde den daværende Minister: Det er selvfølgelig ikke for at komme til en Forhøjelse af Taksterne, men fordi vi have en Del Undtagelsestakster, vi ville af med; derfor kunne vi ikke gaa ind paa denne Ændring, som Udvalget har ønsket fremmet, nemlig at ingen Billetpriser maa blive højere end de nuværende. En af de Grunde, hvorfor vi særlig have ønsket Loven, er netop den, at vi gerne ville være fri for alle disse Undtagelser, og derfor ere vi nødte til at maatte have denne Ændring bort. Det finansielle Resultat stiller sig nemlig saaledes, at vi ikke kunne gaa ind paa de 2,35, med-

mindre vi faa noget for det. Vort Overslag gaar ud paa, at der vil blive en Underbalance af 2 Millioner; men hvis man vedtager den af Folketinget ønskede Ændring, vil Underbalancen blive mindst 4 Millioner, og det tør vi ikke gaa ind paa for Statskassens Skyld. Jeg bad saa Ministeren om at gentage disse Udtalelser i Udvalget og udtrykkelig at sige der, at det ikke var Mening, at man vilde forhøje de nuværende Takster, men at dette kun vilde ske med Hensyn til de Takster, der af særlige Grunde fra Tid til anden vare bleve lavere; disse skulde igen bringes op i Højde med de andre, for at man kunde faa noget ensartet. Det lovede Ministeren og gentog saa ogsaa sine Udtalelser i Udvalget. Jeg er sikker paa, at her tilstedeværende Medlemmer af dette Udvalg ogsaa ville kunne huske, at det blev udtalt i Udvalget, at det langtfra var Mening, at man vilde forhøje Taksterne noget som helst Sted; man vilde blot have dem mere ensartede. Dette altsaa, hvad Forhøjelserne paa tredje Klasse angaar. Man ser deraf, at det slet ikke har været Mening — og det fremgaar ogsaa af Generaldirektoratets Redegørelse — at ville forhøje Taksterne. Ministeren udtalte ogsaa, at der var nogle — det gælder Mellemafstande paa indtil 50 Kilometer — som kunde blive højere, men at vi jo havde Lov til at lade være at gøre dem højere, ligesom der kunde jo ogsaa være nogle, hvor man ved at afrunde kom til 5 Øre mere, men i det store og hele vilde Taksterne dog blive nedsatte. Dette blev sagt i Udvalget; men hvorvidt det kom frem her i Salen, husker jeg ikke. Der var forskellige saadanne Ting, der skulde have været fremme her, men som ikke kom frem, fordi den daværende Minister allerede den Gang var meget svag og derfor undertiden kunde glemme en eller anden Ting af, hvad der skulde frem.

Vi komme saa til Takstklasserne 4 og 5. Der slipper Generaldirektoratet meget let over at imødegaa en Udtalelse af den daværende Formand for Udvalget, som sidst blev fremsat, men som jeg udtrykkelig tog Afstand fra, idet jeg gjorde opmærksom paa, at Formanden havde misforstaaet denne Sag. Vi vare i Udvalget ganske klare over, at den ny Takstklasse 4 var ikke det samme som den gamle Takstklasse 5. Der er ingen Strid om, hvorvidt denne Takstklasse er bleven sat langt nok ned — den er bleven sat ned i Henhold til Loven — men hvad vi ere uenige om, er, at Klasserne 4 og 5 ere